

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/43/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3805010135
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3805010135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 15.8.2012 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Ľubici Šubovej a Margity Molnárovej v trestnej veci proti obžalovanému L. D., takto

rozhodol:

Obžalovaný: L. D., nar. XX.X.S. v T., trvale bytom T., M. X/X, . t. č. vo výkone trestu v NVÚ Ilava,

je v i n n ý , ž e

1/ dňa 12.4.2003 asi o 18:00 hodine v T., okres Prievidza, pred domom č. XX na H. ulici, po slovnom konflikte s poškodenou C. B., ktorej vulgárne nadával a s poškodeným G. B., tohto zvalil na zem, kde ho viackrát kopol nohou do rôznych častí tela, pričom na neho kričal, že ho zabije, čím mu spôsobil zranenia, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť, následne po fyzickom útoku sa mu vyhrážal, že ak uvedené oznámi polícií, tak ho zabije,

2/ dňa 5.6.2003 asi o 11:00 hodine v T., okres Prievidza na T. U. vulgárne nadával poškodenej M. B., následne ju kopol do oblasti podbruška, hoci vedel, že je gravidná, v dôsledku čoho bola od 5.6.2003 do 11.6.2003 na pozorovaní v Nemocnici s poliklinikou v Handlovej, zranenia jej nespôsobil, k dokonaniu trestného činu nedošlo,

t e d a

v bode 1/

inému sa vyhrážal usmrtením takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

iného hrozbou násillia nútil, aby niečo opomenul,

v bode 2/

dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

v bodoch 1/, 2/

na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržností tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

v bode 1

trestný čin násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.,

trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.,

v bode 2

pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.,

v bodoch 1/, 2/

pokračovací trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 222 ods. 1, § 35 ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do II. NVS.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému L. D. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T 78/2006 zo dňa 16.4.2008, právoplatný dňa 3.5.2008 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

N a p r o t i t o m u

podľa § 226 písm. a) Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 sa obžalovaný L. D.
o s l o b o d z u j e

spod obžaloby pre trestný čin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že
3/ dňa 3.2.2003 asi o 11:00 hodine v T., okres Prievidza, po predchádzajúcej dohode s L. D. spoločne vylákali od D. G. nemeckého ovčiaka, ktorého mu načas zveril poškodený M. U. a to s tým, že poškodený im dal súhlas na to, aby si psa vzali, čím spôsobili poškodenému M. U. kodu 20 000,- Sk.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkov R., G., K., G., M. staršiu, Y. B., H. V., U. B., K. M., K. M., U., MUDr. R., znalca MUDr. M., Csc, ďalej svedkov C. R., G. G., A. M., Q. D., K. D., M. D., podľa § 212, § 213 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 boli oboznámené konfrontácie čl. 82-84, čl. 85-88, čl. 89-93, čl. 94-97, 206-210, 234-237, 240-245, 256-258, 259-261, 262-264, 265-267, 268-272, 273-275, 276-277, odborné vyjadrenie čl. 98, fotodokumentácia čl. 101, žiadosť čl. 102-103, lekárska správa čl. 172, úradný záznam čl. 168, zápisnica čl. 186-187, správy čl. 188-189, 290-291, rozsudok čl. 280-289, register trestov čl. 292, 478, oznámenie čl. 338, pripojené spisy Okresného súdu Prievidza č. 3T 78/2006, č. 2T 1/2012, Okresného súdu Žilina č. 36T 4/2012.

Obžalovaný ku skutku pod bodom 1 uviedol, že to nie je pravda, neboli tam žiadne vyhrážky, G. B. išiel z krčmy opitý, stáli na zastávke spolu s K. M., M. D., A. M., K. M.. Ako tam stáli, G. B. začal doňho skákať s tým, že jeho brat prišiel z väzenia, začal mu nadávať, strkať, jednu mu „pustil“ na tvár, začali sa trhať, rozdelili ich K. M. a K. M.. M. B. stála od ich 5-10 metrov, mohla to tiež vidieť, prechádzala sa s dieťaťom. C. B. sa na mieste nevyhrážal, prišla neskôr, potom čo bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, uviedol, že nevie prečo v jeho výpovedi z decembra 2003 nie je uvedené, že tam bola aj jeho družka M. B., nevie prečo je v tejto výpovedi uvedené, že ho udrel viackrát. Žiaden iný konflikt v ten deň s G. B. nemal, toto bol jediný, popiera, že by sa G. B. vyhrážal pri konflikte zabitím. G. B. ho napadol, on sa bránil, konflikt sa odohral medzi 15:00 - 16:00 hodinou, potom už bol doma, družka ho nepustila nikde. Ku skutku pod bodom 2 uviedol, že sa ho nedopustil, to si vymysleli rodičia jeho družky M. B., s ktorou bol vtedy pohnevaný. Zobrala sa domov, odpoľudnia asi po hodine išiel za ňou, chcel podať vysvetlenie jej otcovi, ten nesúhlasil s vysvetlením čo sa stalo, začali do neho kričať, jej matka, jej otec, hádzali po ňom všetko čo chytili do ruky, tehly, topánky, lopaty, tak išiel radšej preč. Na otázku, kto podľa neho spôsobil zranenia B. mladšej v ten deň, uviedol, že ona rozprávala, že jej to urobil otec, v ten deň ako prišiel k nej. Tlačila sa do dverí,

že ide za ním, rodičia ju nechceli pustiť. Ešte predtým, ako sa privreli dvere videl, že otec B. mladšej dcéry udrel lakťom do brucha, potom sa dvere zavreli, potom čo predseda senátu prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, poukázal na rozpor vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že nevie prečo vo výpovedi v prípravnom konaní nie je uvedené, že videl ako otec udrel M. B. mladšiu lakťom do brucha. Na otázku uviedol, že H. V. videl v momente keď bežal od domu B., stál na ceste. Na otázku, prečo H. V. v prípravnom konaní tvrdil, že bol svedkom toho, ako obžalovaný dokopal M. B. mladšiu obžalovaný uviedol, že preto, lebo je to rodina B., držia spolu. Na otázku, prečo podľa obžalovaného M. B. mladšia v prípravnom konaní tiež tvrdila, že ju dokopal, obžalovaný uviedol, že to asi naňho nahrala jej rodina. Na otázku, čo hovorí na skutočnosť, že B. mladšia pred lekárom spomenula, že to bol on, kto ju fyzicky napadol uviedol, že to nie je pravda. V súčasnosti žije s M. B. mladšou, v apríli sa im narodilo druhé dieťa. Na otázku prokurátora uviedol, že s rodinou družky neudržiavajú vzťahy, kade môže sa im vyhrážajú. Ku skutku pod bodom 3 okrem iného uviedol, že to nebolo tak, ako tvrdí obžaloba, spolu s L. D. stretli v meste svedka G., ktorý im ponúkol toho psa, aby si ho zobrali. O psa sa nemohol starať, mal zdravotné problémy. G. im odovzdal psa s tým, že ho dáva do ich starostlivosti kým sa U. vráti z nemocnice, že potom sa nejako odvdáči. Nevie ako sa bližšie dohodol L. D. s G., pri tej dohode nebol, čakal L. D. pri bráne, potom čo bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, poukázal na rozpory vo výpovediach, uviedol, že nevie prečo vo výpovedi v prípravnom konaní je uvedené, že boli s D. v nemocnici, stretli tam U., ten mu povedal, aby sa o psa postarali. Ten pes lepšie poznal L. D., predtým bývali v blízkosti miesta, kde sa zdržiaval U. s tým psom. Psa mali asi tri dni, potom prišli mestskí policajti, vyzvali ich aby ho vydali, tak ho vydali. Na otázku, prečo mestským policajtom psa vydali, keď im ho G. dal, uviedol, že majiteľ psa U. nevedel o tom, že G. im dal toho psa. Spolu s D. boli potom v nemocnici za U., boli mu podať vysvetlenie, že psa im dal do opatery G.. U. vlastne nevedel komu dal G. psa do opatery. Na otázku obhajkyne uviedol, že psa dal do opatery L. D. G., o psa sa staral L. D..

Svedok R. ku skutku pod bodom 3 okrem iného uviedol, že s kolegom G. okolo obeda spozorovali pri škôlke obžalovaného a L. D., v ich blízkosti bolo auto s ŠPZ Žiar nad Hronom s dvomi osobami. Pýtali sa L. D. o tam robia, povedal, že poškodený U. im dal psa, že idú pre neho. Svedok ešte uviedol, po tom čo mu bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, poukázal na rozpory vo výpovediach, že matka mu odovzdala odkaz od M. U., žiadal ho aby mu našiel psa, že mu ho ukradli cigáni deň predtým, alebo niečo podobné. Zdá sa mu, že kolegovia nakoniec toho psa našli na baráku u L. D..

Svedok G. ku skutku pod bodom 3 okrem iného uviedol, že na mestskú políciu prišiel poškodený U., že kým bol v nemocnici bol mu odcudzený pes. Uviedol, že psa dal strážiť kamarátovi G., s ktorým spoločne bývali, boli bezdomovci. Išli za G., ten im povedal, že páchatelov videl, že psa preniesli cez plot, mal problémy s chôdzou, nemohol zakročiť. Od kolegov sa dozvedeli, že v blízkosti miesta krádeže sa mal pohybovať obžalovaný spolu s kamarátom L. D. na neznámom aute so žiarskou ŠPZ. Išli za L. D., pýtali sa ho na psa, na mieste sa im priznal, psa vydal, psa umiestili do útulku. Uviedol, že už predtým mal sľúbeného psa od U.. Priznal sa, že preskočili plot a psa si zobrali, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že L. D. hovoril, že toho psa zobrali so súhlasom U.. Od U. ale neskôr zistili, že on im ten súhlas nedal.

Svedok G. ku skutku pod bodom 3 okrem iného uviedol, že s kolegom R. spozoroval v blízkosti plavárne obžalovaného s ďalšími osobami v aute so žiarskou ŠPZ, keď sa pýtali čo tam robia, povedali, že idú pre psa. Na tom mieste pri bývalej škôlke mal psov poškodený U. a G., zdalo sa im to divné, podľa nich U. psov nechcel predať, bol na nich dosť závislý, povedali tým trom osobám, aby zatiaľ toho psa nebrali, lebo U. je v nemocnici, následne sa dozvedel, že ten pes skutočne odtiaľ zmizol. G. prišiel za nimi, že toho psa vzali, bez toho aby boli dohodnutí s G..

Svedok G. B. ku skutku pod bodom 1 okrem iného uviedol, že trestné oznámenie podal až v decembri 2003, bolo to preto, lebo poisťovňa chcela, aby uhradil náklady liečenia, preto sa rozhodol, že podá trestné oznámenie. V ten deň asi okolo 15:00 hodiny išiel od zastávky MHD sám, videl tam obžalovaného, ktorý bol tiež sám. Obžalovaný začal do neho vyskakovať, že jeho brat bol tiež v base, len takým poskokom, obžalovaný prišiel k nemu, potom čo sa začala hádka udrel ho päťou do tváre, aj ho kopol do brucha, do chrbta, potom čo padol na zem. Obžalovaný potom odtiaľ ušiel, išiel domov, tým sa bitka skončila. Keďže mu po bitke nebolo dobre, tak okolo 18:00 hodiny sa rozhodol ísť na pohotovosť, išla s ním aj matka a priateľka G. s ktorou vtedy žil. Na H. ulici znovu stretol obžalovaného s M. B. mladšou a jej matkou. Ako ich obžalovaný zbadal, začal vulgárne nadávať na adresu jeho matky, zastal sa jej, potom ho obžalovaný fyzicky napadol, asi dvakrát ho udrel päťou do tváre, znovu ho kopol do brucha,

mal obuté nejaké biele tenisky. Obžalovaný kričal, že ak ho pôjde udať, tak ho zabije. To vykrikoval popri tom ako ho bil, aj v nasledujúcich dňoch nechával odkazy, že ak ho udá, tak ho zabije. To, že ho druhýkrát napadol súviselo s tou prvou bitkou, žiaden dôvod na napadnutie mu nedal. Pri tom prvom napadnutí ho o tej 15:00 hodiny obžalovaný do tváre nekopal iba do brucha, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, v tom druhom prípade ho kopol do tváre, poškodil mu sklovinu na zuboch, vyhrážky smerovali voči nemu aj voči jeho rodine, že ak mu nedá pokoj, tak ho zabije. Na otázku obhajkyne uviedol, že pri tom konflikte o 18:00 hodine mu poškodil zuby, zuby mu nevybil. Nevie prečo lekárovi povedal, že mu vybil zuby, bol v strese. Na neurológiu išiel o dva - tri dni, nevie prečo lekárkou povedal, že bol v bezvedomí.

Svedkyňa C. B. ku skutku pod bodom 1 okrem iného uviedla, že v ten deň keď bol jej syn prvýkrát zbitý obžalovaným, tvrdil, že okolo 15:00 hodiny ho zbil obžalovaný, mal krvavú tvár, ľahol si oddýchnuť, doma bola jeho družka G.. Okolo 17:00 -17:30 hodine vravel, že mu nie je dobre, že ho bolí hlava, rozhodli sa že pôjdu na pohotovosť, ona, on a jeho družka. Keď išli po H. ulici, stretli obžalovaného spolu s matkou jeho družky, bola tam aj M. B. mladšia. Syn sa spýtal obžalovaného, prečo jej nadával do kuriev ešte odpoľudnia, obžalovaný na to reagoval tak, že syna fyzicky napadol, chytil ho za oblečenie, hodil ho na zem, kopal do neho po celom tele aj do tváre, syn ostal v bezvedomí. Jej osobne obžalovaný nenadával, synovi sa vyhrážal zabitím. Vyhrážky boli aj neskôr, keď podali trestné oznámenie. Asi po 8 mesiacoch bol obžalovaný na byte, aby to stiahli, že ak to nestiahnu, tak si to s nimi vybaví. Na otázku uviedla, že už si nepamätá, či jej syn hovoril, či pri tom konflikte boli sami, alebo boli tam aj nejakí svedkovia. Prvý konflikt nevidela, odohral sa na zastávke MHD, kúsok od ich domu.

Svedok G. ku skutku pod bodom 3 okrem iného uviedol, že poškodený U. išiel do nemocnice, nechal mu psa, že sa mu má o neho postarať. Mal zdravotné problémy s nohou aj s hlavou, nemohol sa o psa starať, následne stretol L. D., poprosil ho, či by psa nemohol zobrať, dohodli sa, že na druhý deň pre psa príde. Prišiel aj s obžalovaným, psa dal ale L. D.. S U. sa stretol 4-5 dní v nemocnici, povedal mu, že psa dal L. D., nemal voči tomu námietky. Psov mal veľmi rád, ale nevyčítal mu, že psa dal preč, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka G. z prípravného konania, kde uviedol, že toho psa začiatkom februára 2003 zobrali cigáni, prišli za ním asi 2 mladí chalani okolo 20 roční, povedali mu, že boli za poškodeným U. v nemocnici, ten im kázal, aby si psa zobrali, že sa majú o neho starať. Bolo mu to divné, ale psa im vydal, oni ho odviekli, poobede ho napadlo, že sa pôjde za poškodeným U. do nemocnice spýtať, že asi ako to bolo s tým psom, či skutočne kázal tým mládencom, aby zobrali psa, keď mu to povedal, tak poškodený na neho nakričal, prečo im psa dal, že on nikomu nekázal, aby si psa zobral, že ho oklamali a psa ukradli, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že v čase, keď toho psa dal D., mal otras mozgu. Na otázku, či mal otras mozgu aj v čase výsluchu v roku 2003 uviedol, že mal problémy, keď dal dole hlavu. Na otázku, či v čase druhého výsluchu v decembri 2003 už nemal otras mozgu, uviedol, že to nemôže potvrdiť, závraty mal a má aj doteraz. Jemu poškodený U. nikdy nevyčítal, že psa dal D., bolo to také nedorozumenie. Po návšteve u U. nedal žiaden lístok pre mestských policajtov, ani nebol na mestskej polícii, nevie prečo mestský policajti začali hľadať psa.

Svedkyňa M. B. mladšia uviedla, že v súčasnej dobe žije s obžalovaným majú spolu dve deti, tehotná momentálne nie je. Ku skutku pod bodom 1 uviedla, že svedkom tohto skutku z 12.4.2003, ktorý sa mal stať o 18:00 hodine nebola. Na otázku obhajkyne uviedla, že 12.4.2003 asi o 15:00 hodine mal obžalovaný konflikt s G. B., videla to z 10 metrov, G. B. prišiel k obžalovanému, začal mu niečo vykladať a B. mu dal pästou do tváre, začali sa trhať, pribehla k nim, stáli tam K. M., K. M., bol tam aj M. D. a A. M., pribehla tam jeho matka B., začala vykrikovať, zobrali sa a išli domov. Na otázku prokurátora, prečo k tomuto skutku v prípravnom konaní nevypovedala, uviedla, že vtedy bola u matky, tak nemohla. Ku skutku pod bodom 2 uviedla, že nie je pravda, že by 5.6.2003 asi o 11.00 hodine jej mal obžalovaný na T. námestí vulgárne nadávať a následne jej nohou kopnúť do podbruška, hoci vedel, že je tehotná. Musela to tvrdiť, nútili ju k tomu rodičia, v ten deň sa s obžalovaným pohádali, predtým bývali spolu asi rok, išla domov, obžalovaný prišiel za ňou chcel sa s ňou rozprávať, rodičia ho nepustili dnu, začali po ňom hádzať všetko čo mali v ruke. Chcela ísť von, rodičia ju nechceli pustiť, následne ju otec pri dverách buchol lakťom do brucha, potom odpadla, ešte predtým videla ako je na ulici H. V.. Ten sa jej prišiel spýtať dnu, čo sa stalo, keď sa prebrala. Rodičia jej nahučali do hlavy čo má rozprávať, musela povedať čo chceli, lebo ju zatvárali na izbu, potom čo predseda senátu prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania na čl. 110-111, poukázal na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že proti obžalovanému vypovedala, lebo bola donútená rodičmi. Na otázku, kedy ju rodičia k tomu nútili uviedla, že hneď po skutku, v nemocnici na vyšetrení sa s lekárom ani nerozprávala, všetko povedala matke.

Hovorí o MUDr. R.. K obžalovanému sa vrátili asi v januári 2004 už s novonarodeným dieťaťom, dovtedy bývala u rodičov. Na otázku prokurátora uviedla, že preto nepovedala pravdu pri výpovedi 8.10.2003, lebo sa bála rodičov. Pri výpovedi bola aj matka. Na otázku, prečo pri konfrontácii 13.12.2004 uviedla, že zranenie jej spôsobil otec, uviedla, že už sa nebála ničoho. Na otázku predsedu senátu, prečo nezmenila výpoveď v prospech obžalovaného hneď po tom, čo sa presťahovala k nemu v januári 2004, ale výpoveď zmenila až v decembri 2004, svedkyňa neodpovedala. Na otázku predsedu senátu uviedla, že keď prišiel H. V. nepovedala mu, že ju udrel otec, ale na druhej strane matka hovorila H. V., že má rozprávať, že ju napadol obžalovaný. Na otázku, prečo to matka H. V. rozprávala, či mala bolesti, uviedla, že začala hneď krváčať. Na otázku uviedla, že U. B. nešla s ňou do nemocnice, išla s ňou matka. Na otázku, ako si vysvetľuje, že U. B. tvrdí, že išla s ňou do nemocnice, že sa jej zverila s tým, že ju obžalovaný napadol, svedkyňa uviedla, že sú to sestry, bola nahovorená. Ona s MUDr. R. nehovorila, hovorila s ním jej matka.

Svedok L. D. ku skutku pod bodom 3 okrem iného uviedol, že v meste stretli G., povedali im, že aby si zobrali do opatery psa, ktorý patril poškodenému U., že on sa o neho nemôže starať. Na druhý deň išiel spolu s obžalovaným pre toho psa, G. im toho psa vydal, obžalovaný čakal vonku, potom išla domov. Na otázku, či sa odohralo niečo také, že na tom mieste, kde bol pes spolu s obžalovaným bolo aj auto so žiarskou ŠPZ a že tam prišli mestskí policajti, povedali títo, že prišli pre psa, aby išli odtiaľ preč, svedok uviedol, že nie, akurát policajt R. im povedal, aby psa zobrali a postarali sa o neho. Bolo tam auto so žiarskou ŠPZ, bol tam kamarát, prišiel s nimi pre psa, psa odviezli na aute. Na druhý deň tam prišiel mestský policajt G., chcel aby psa vydali, na otázku prečo, keď deň predtým, policajt R. dovolil psa zobrať, svedok uviedol, že mu to hovoril, G. hovoril, že bola nahlásená krádež. Keď psa brali od G. poškodený U. o tom nevedel, boli za ním až na druhý deň, potom keď im ho policajti zobrali, boli tam kvôli tomu, aby mu povedali, že im ho G. dal.

Svedkyňa M. B. staršia ku skutku pod bodom 2 uviedla, že dopoludnia bola v Prievidzi, vtedy bola dcéra tehotná, bývala asi 2 mesiace u obžalovaného, hoci s tým nesúhlasili. Z Prievidze sa vrátila asi okolo obeda. Keď prišla domov, švagriná, Q. B., jej povedala, aby sa ponáhľala, že má dcéru v nemocnici. Utekala domov, doma našla manžela, ktorý bol krvavý, uviedol, že ho napadol obžalovaný, potom čo svedok H. V. doniesol dcéru domov, potom čo bola obžalovaným napadnutá. Manžel na to reagoval tak, že išiel von za obžalovaným a vonku ho obžalovaný napadol. Potom išla za dcérou do nemocnice, akurát ju vyšetroval MUDr. R., čakala mimo vyšetrovne, keď ju vyšetрил dcéra prišla za ňou, s MUDr. R. hovorila v prítomnosti dcéry, dcéra začala rozprávať, keď sa trochu ukludnila, že chcela ísť domov, že obžalovaný ju nechcel pustiť, potom ju fyzicky napadol na T. námestí, kopol ju do podbruška, začala kričať o pomoc, krik počul H. V. a prišiel jej pomôcť, na to vyšetrenie s dcérou, keďže nebola doma, išla sestra U., táto aj od susedov volala políciu. Na otázku uviedla, že dcéra sa v januári 2004 odsťahovala k obžalovanému, vôbec nebola pravda, že by od júna 2003 do januára 2004 dcéru obmedzovali v pohybe, že by ju týrali, nútili vypovedať proti obžalovanému. Predtým, ako dcéra odišla k obžalovanému, mala konflikt s otcom, ten jej dal facku, bola drzá, chcela od nich ujsť, nakoniec aj z domu ušla. Nie je pravda, že by to bolo tak, že by ju manžel udrel laktom do brucha a ona mala gynekologické problémy, sama povedala, že ju obžalovaný napadol. Nie je pravda, že by bola pri tom, keď mal manžel udrieť dcéru laktom do brucha. Na otázku prokurátora uviedla, že počas dvoch mesiacoch pred skutkom sa sťažovala dcéra, že ju obžalovaný týra, nechce ju púšťať domov. Na otázku obhajkyne ku skutku pod bodom 1 uviedla, že počas návštevy u C. B. bola svedkom toho, že keď vyšla z domu obžalovaný nadával C. B. do kuriev, potom fyzicky napadol C. B., mohlo to byť o 17:00 až 17:30 hodine. Vtedy obžalovaného ťahala preč od C. B.. Pri konflikte bola aj G. G. aj jej dcéra. Na otázku prokurátorky uviedla, že nie je pravda, že by ona, alebo manžel nahovárali H. V., ako má vypovedať. Vie, že pred 2-3 týždňami obžalovaný nahováral H. V. ako má vypovedať dnes na pojednávaní, dozvedela sa o tom od H. V..

Svedok Y. B. ku skutku pod bodom 2 okrem iného uviedol, že žena nebola doma, bola v Prievidzi, prišiel k nemu domov svedok H. V., že mu dcéru bijú vonku, že aby sa išiel pozrieť, keď vyšiel von, bola asi 40 metrov od domu, sedela na stoličke u susedov, plakala, držala si brucho. Potom išiel spolu s U. B., ktorá býva u nich k dcére, v blízkosti videl obžalovaného s otcom. Keď prišiel k dcére, povedala mu, že ju obžalovaný zbil, zobral dcéru domov. Sanitku nevolal, policajtov volali nejakí ľudia z blízka, prišla polícia behom polhodiny. Potom mal ešte s obžalovaným konflikt, potom čo doviedol dcéru domov, išiel von, obžalovaný ho udrel päťou do tváre, jeho otec ho pri tom držal. Manželka prišla domov za 2-3 hodiny po konflikte, potom čo predseda senátu prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, poukázal na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že nevie koľko bolo hodín, keď prišla manželka domov, on bol otrasený. S dcérou do nemocnice išla U. B., vôbec nie je pravda, to čo tvrdí pred súdom jeho dcéra,

že ju udrel laktom do brucha, keď bola doma a nechcel ju pustiť von. Je pravda, že fyzické napadnutie obžalovaným na polícii nenahlásil, vedel, že dcéra bude s obžalovaným, nechcel robiť zle. Keď prišla polícia, ani tejto to nepovedal. Je pravda, že zakazoval dcéra, aby chodila s obžalovaným, nechcel ísť do rodiny s obžalovaným, keď dcéra porodila, zbalila sa a ušla v noci z domu. Predtým ako ušla z domu rozprávala sa s oblažovaným, nesúhlasil s tým, dal jej facku, inak ju nebil. Na otázku uviedol, že dnes sa dopočul, že H. V. mal byť nahovárany obžalovaným na krivú výpoveď, povedal mu to H. V., niekde vonku mimo súdu. Na otázku prokurátora uviedol, že dcéra bývala u obžalovaného predtým viackrát, viackrát sa vrátila od neho domov, lebo ju zbil. Na otázku prokurátora uviedol, že keď prišli policajti povedal im čo sa stalo, že dcéra mala byť obžalovaným zbitá.

Svedok H. V. ku skutku pod bodom 2 okrem iného uviedol, že to bolo nejako pred obedom a z T. námestie počul kričať o pomoc M. B. mladšiu. Spočiatku ju nevidel, bol na dvore, keď vyšiel von, videl ju asi na vzdialenosť 50 metrov, stála, obžalovaný stál pri nej. Videla ho z diaľky, kričala, aby ju vzal, prišiel k nej a zobral ju domov. Obžalovaný proti tomu neprotestoval. Je to odstup času, keď bol na dohľad, videl M. B. mladšiu ležať na trávniku, obžalovaný bol nad ňou zohnutý, videl ako ju udieral po tvári, najmenej 10 krát do tváre, do brucha, bil ju päšťami po celom tele, priskočil k ním potom odstrčil ich a M. B. mladšiu zobral domov. Na otázku, či obžalovaný nejako reagoval na to, že zobral M. B. mladšiu, uviedol, že nie, zobral ju na pod pazuchy, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že keď odchádzali, obžalovaný ho zozadu kopol do chrbta, kričal na neho, že čo sa do toho stará. Na otázku, či mu B. mladšia povedala, čo sa stalo, uviedol, že áno, že ju obžalovaný zbil, že sa pohádali. Na otázku, či povedala aj niečo také, že ju kopol do brucha, uviedol, že nevie, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že mu povedala, že ju obžalovaný kopol do brucha, spadla na zem a potom ju ešte bil rukami. On potom zaviedol B. mladšiu domov, doma bol jej otec, tiež aj U. B.. Nešiel s nimi dnu domov, mal robotu, nevie či cestou stretol obžalovaného a jeho otca, bolo tam veľa ľudí, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, poukázal na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že je možné, že stretol obžalovaného s otcom ísť smerom ku kolónií, kde bývala B. mladšia. Na otázku, či ho niekto pred pojednávaním, či už zo strany obžalovaného, alebo zo strany B. mladšej nahováral na krivú výpoveď, uviedol, že nie, vypovedal pravdu. Nie je pravda, čo tvrdila B. staršia, že pred pojednávaním ho mal navštíviť obžalovaný a nahovárať ho na krivú výpoveď, nič také ani Y. B. nepovedal.

Svedkyňa U. B. ku skutku pod bodom 2 okrem iného uviedla, že keď sa dozvedela od dcéry, že B. mladšia leží niekde kúsok od domu v uličke, keď išla von našla ju tam ležať v bezvedomí. Preberala ju vodou, obžalovaný nebol pri nej. Keď sa prebrala, povedala jej čo sa stalo, že ju obžalovaný kopol do brucha, sťažovala sa na bolesti brucha, mala kŕče, bola tehotná, potom čo bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že obžalovaný tam vedľa nej stál, nadával, aby ju nechali tak. H. V. tam nevidela. Keď B. mladšiu preberali na dvore, vyšiel jej otec, potom mal s obžalovaným konflikt, obžalovaný ho udrel do tváre, otca obžalovaného tam nevidela. Matka B. mladšej bola vtedy v Prievidzi vybavovať niečo, policajtov zavolala ona, prišli do 5 minút, B. mladšia tým policajtom povedala, čo sa stalo, keď ju dávali do auta, ona išla s ňou do nemocnice a išla tam aj jej dcéra. Ešte bola v nemocnici, keď tam prišla matka B. mladšej. Ešte predtým ako ju policajti odviezli do nemocnice, bola B. mladšia doma u rodičov, sťažovala sa na bolesti brucha. S lekárom, ktorý ju v nemocnici ošetroval sa rozprávala až jej matka, keď prišla. To čo tvrdí B. mladšia dnes na pojednávaní, že ju udrel jej otec do brucha laktom, nie je pravda. Nič také sa tam neodohralo, stále bola s ňou a nevidela nič také. Na otázku uviedla, že keď na úvod vyšla z domu von, videla ako obžalovaný kopol B. mladšiu do brucha, potom čo bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa neodpovedala a rozpory nevysvetlila. Na otázku predsedu senátu uviedla, že po skutku pod bodom 2 B. mladšia bývala u rodičov dobrovoľne, nevidela, že by ju zamykali, bránili jej v kontakte s obžalovaným, lebo ju bil. Pred skutkom pod bodom 2 bývala u obžalovaného, ale viackrát sa vrátila k rodičom, lebo ju obžalovaný bil, resp. bájaval.

Svedkyňa K. M. ku skutku pod bodom 1 okrem iného uviedla, že bola svedkom toho ako G. B., ktorého všetci volajú C., okolo 18:00 hodiny napadol obžalovaného v blízkosti zastávky MHD. Nevidela nič také, že by obžalovaný poškodil G. B. kopol nohou viackrát do rôznych častí tela, že by na neho kričal, že ho zabije.

Svedkyňa K. M. ku skutku pod bodom 1 okrem iného uviedla, že spolu s ďalšími osobami bola asi o 14:00 hodine pri zastávke MHD. Bol tam aj obžalovaný, ktorý je jej bratom a ďalšie osoby. Uviedla, že poškodený G. B. prišiel k obžalovanému dal mu päšťou do tváre. Potom obžalovaného stiahli domov. V ten deň už obžalovaný nemala žiaden ďalší konflikt s G. B.. To odpoludnie už obžalovaný nešiel von.

Svedok U. ku skutku pod bodom 3 okrem iného uviedol, že vtedy bol asi 5 dní v nemocnici, mal zlomenú nohu, požiadal svedka G., aby sa mu postaral o psa, keď sa vrátil z nemocnice dozvedel sa od kamaráta H., že keď bol v nemocnici G. ponúkal psa kadekomu. G. ho navštevoval v nemocnici dal mu aj nejaké peniaze, aby sa o psa postaral. Keď bol v nemocnici G. mu hovoril, že o psa mali záujem Rómovia, ale že psa zobrali a potom ho vrátili, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania na čl. 51, kde uviedol, že prišiel za ním G. s tým, že boli za ním dvaja mladí cigáni a hovorili mu, že sa mu postarajú o psa, aby im ho G. vydal, on im psa vydal a oni si psa odviekli na prinesenom vodítku, títo dvaja cigáni, podľa popisu L. D. a L. D., za ním v nemocnici neboli, ani s ním nikdy nehovorili, toto si oni len vymysleli, aby im G. psa dal, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že to bolo nejako tak, ako vypovedal v prípravnom konaní. G. prišiel za ním do nemocnice s tým, že cigáni prišli za ním, povedali, že súhlasia s tým, aby im toho psa dal, tak im psa dal. On na tú skutočnosť, že pes zmizol oznámil na mestskú políciu. Vtedy už bol pes nájdený. Na otázku, že či pred návštevou G. v nemocnici boli za ním nejakí Rómovia s tým, že psa chcú, svedok uviedol, že to presne nevie. Obžalovaného aj L. D. pozná, bolo mu povedané, že ho v nemocnici nejakí Rómovia hľadali, ale osobne s nimi nehovoril, nedal im priamo súhlas, aby psa zobrali, potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že si už presne nepamätá na to, v čase výpovede v prípravnom konaní bol v šoku, nie si istý, či bol obžalovaný za ním v nemocnici, že chce toho psa a že mu povedal, že ho môže zobrať. Na otázku, prečo podľa neho svedok R. tvrdí, že mu nechal odkaz, aby mu našiel psa, ktorého mu ukradli cigáni, svedok uviedol, že si spočiatku myslel, že mu ho ukradli cigáni, myslel si to prvé dni pokým sa pes našiel, potom si to nemyslel. Svedok tiež uviedol, že G. toho psa ponúkal.

Svedok MUDr. R. ku skutku pod bodom 2 uviedol, že poškodenú B. hospitalizoval celkom dvakrát behom mesiaca, bolo to v súvislosti s tým, že bola v nízkom stupni gravidity, tvrdila, že bola napadnutá obžalovaným, bola hospitalizovaná, nakoniec plod donosila. Na otázku obhajkyne uviedol, že o tom napadnutí druhom, rozprávala poškodená aj jej matka.

Znalec MUDr. M., Csc. uviedol že trvá na záveroch znaleckého posudku, ktorý je v spise na čl. 179-182. Uviedol, že chce doplniť, čo povedal svedok MUDr. R.. Pacientka bola prijatá 5.6.2003 o 11:50 hodine na ošetrovanie MUDr. A., tento konštatoval bolesti v oblasti podbruška, bolo zistené vnútorné krvácanie do plodových obalov. Toto vnútorné krvácanie mohlo, ale aj nemuselo súvisieť s útokom obžalovaného. V súvislosti s touto nehotnosťou bola poškodená hospitalizovaná celkom 4 krát. V tomto prípade sa jednalo o tretiu hospitalizáciu behom mesiaca. V prípade útoku aký popisuje obžaloba došlo k hrozbe poškodenia plodu a priebehu gravidity. Úder do podbruška je samozrejme hrozba, ale menšia v prípade nižšieho stupňa gravidity, ako v prípade vyššieho stupňa gravidity. V čase údajného útoku bola poškodená v 7 týždni gravidity. Na otázku obhajkyne uviedol, že poškodenú nevyšetroval ani nevidel, pri vypracovaní posudku vychádzal z predložených materiálov. Nevie, či ten následok vznikol pri jednom údere. Jeden úder môže spôsobiť aj smrť, na druhej strane 10 úderov môže spôsobiť len modriny. Na otázku predsedu senátu uviedol, že to vnútorné zranenie v súvislosti s treťou hospitalizáciou mohlo vzniknúť aj jedným úderom aj kopnutím.

Svedkyňa G. ku skutku pod bodom 1 uviedla, že o tom nevie, nebola svedkom tohto skutku, potom čo bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania na čl. 222 bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že s G. B. už nechodí, bolo to tak, že prišiel domov, odpadol a povedal, že ho obžalovaný zbil, je pravda, že potom išla podvečer s ním a s jeho matkou na pohotovosť, k žiadnemu napadnutiu cestou nedošlo, išli na pohotovosť a tam ho ošetrili, ak vypovedala v prípravnom konaní, že cestou na pohotovosť bol G. B. obžalovaným napadnutý a obžalovaný sa mu mal vyhrážať, bolo to preto, lebo o takúto výpoveď ju požiadal poškodený G. B.. Na otázku, prečo krivo vypovedala v dvoch výpovediach v prípravnom konaní, uviedla, že vtedy žila s poškodeným G. B., ten na ňu tlačil.

Svedok Q. D., otec obžalovaného, ku skutku pod bodom 1 okrem iného uviedol, že sa dozvedel o ňom od syna obžalovaného, prišiel domov s roztrhaným oblečením, tvrdil, že ho napadol nejaký C., teraz sa dozvedá, že sa malo jednať o G. B.. Ku skutku pod bodom 2 uviedol, že stretol B. staršiu, keď išla z

nemocnice, hovorila, že dcéra je v nemocnici, že ju napadol obžalovaný, nadávala na neho, že ho musí dostať do kriminálu, že dcéra musí povedať, že to urobil syn, jeho. Chcel v tejto veci vypovedať už v prípravnom konaní, ale nebolo mu to umožnené políciou. Podľa jeho názoru zranenie, ktoré poškodená utrpela jej spôsobili vlastní rodičia.

Svedkyňa K. D., matka obžalovaného, ku skutku pod bodom 1 uviedla, že nebola pri ňom, vie len, že syn prišiel domov okolo 20:00 hodiny, mal roztrhané nové tričko. Povedal, že ten G. B. mal ísť z krčmy a mal syna napadnúť. Podľa neho G. B. klame v súvislosti s týmto skutkom, preto, lebo ho na to nahovorila matka B. mladšej. Ku skutkom pod bodom 2 uviedla, že syn tvrdí, že to nespravil, H. V. pozná, ak tvrdí, že videl obžalovaného, jej syna, že mal napadnúť družku, tvrdí to preto, lebo bol nahovorený B. staršou. Podľa nej synova družka tvrdila pred lekárom, že jej to urobil syn, preto, lebo bola k tomu donútená rodičmi.

Na čl. 121-123 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným a poškodenou B. mladšou v súvislosti so skutkom pod bodom 2 zo dňa 8.10.2003, v rámci konfrontácie B. mladšia uviedla, že trvá na výpovedi z 8.10.2003, kde uviedla, že obžalovaný jej dal facku načo omdlela, precitla až po jeho ďalšej facke, v ten deň ju do brucha nekopol. Obžalovaný k tomu uviedol, že na žiadnom námestí 5.6.2003 s poškodenou nebol, nebol medzi nimi ani žiaden fyzický konflikt, nikoho neudrel, ani jej nedal facku, poškodená následne uviedla, že všetko si vymyslela, klamala pred policajtmí 12.6.2003 aj pred vyšetrovateľom 8.9.2003, obžalovaný ju nijako nenapadol, vymyslela si to preto, lebo s obžalovaným sa často hádali, chcela sa mu pomstiť.

Na čl. 124-125 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným a poškodenou B. mladšou zo dňa 2.12.2003, v rámci ktorej B. mladšia ku skutku pod bodom 2 uviedla, že trvá na svojej výpovedi, kde uviedla, že obžalovaný ju napadol na T. námestí v T., bil ju po tvári, dával jej facky, tiež ju kopol do podbruška a bola na ošetrovaní.

Na čl. 130-133 sa nachádza konfrontácia medzi poškodenou B. mladšou a svedkyňou B. staršou z 13.12.2004 v súvislosti so skutkom pod bodom 2, kde B. mladšia uviedla, že trvá na svojej výpovedi, kde uviedla, že ju otec udrel laktom do brucha a matka ju nahovorila, aby to zvalili na obžalovaného. B. staršia k tomu uviedla, že nesúhlasí s tvrdením dcéry, dcéra jej povedala, že ju zbil obžalovaný na námestí a zachránil ju až H. V.. Na otázku, akým spôsobom ju matka nahovorila, aby uvádzala, že ju kopol obžalovaný, uviedla, že ju bila a na otázku prokurátorky, prečo vo výpovediach v júli aj v decembri 2003 usvedčovala obžalovaného, keď bola bez prítomnosti matky, B. mladšia uviedla, že tam bola prítomná jej matka.

Na čl. 141-144 sa nachádza konfrontácia medzi poškodenou B. mladšou a svedkom Y. B. z 13.12.2004 ku skutku pod bodom 2, v rámci tejto konfrontácie B. mladšia uviedla, že trvá na výpovedi, kde uviedla, že ju otec Y. B. udrel laktom do brucha a matka ju nahovorila, aby to zvalili na obžalovaného a že ju matka tiež donútila podať na obžalovaného trestné oznámenie. Svedok Y. B. uviedol, že s tvrdením dcéry nesúhlasí, trvá na svojej výpovedi, kde uviedol, že dcéra bola zbitá na námestí, videl ju vonku ako si drží brucho a plače, nikoho nenahovárali, aby svedčila proti obžalovanému, obžalovaný ho tiež udrel päťou do tváre, rozbil mu nos.

Na čl. 145-147 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným a svedkom Y. B. z 13.12.2004 ku skutku pod bodom 2, v rámci tejto konfrontácie Y. B. zotrval na svojej výpovedi, kde uviedol, že videl dcéru, ako sedí vo vedľajšom dvore, drží sa za brucho, potom k nim prišiel obžalovaný, s ktorým sa začal hádať a ten ho udrel päťou do nosa. Obžalovaný k tomu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením svedka, potom ako sa pohádal s družkou B. mladšou a ona odišla domov k rodičom, išiel k nim svedok Y. B. mu otvoril, začal mu nadávať, B. mladšia stála za chrbtom otca, tento sa otočil udrel ju päťou do tváre a ešte aj laktom do oblasti brucha, následkom úderov padla B. mladšia na lavicu v predsieni.

Na čl. 98 sa nachádza odborné vyjadrenie v súvislosti so skutkom pod bodom 3, hodnota chovnej suky nemeckého vlčiaka ku dňu odcudzenia 3.2.2003 bola 20 000,- Sk.

Na čl. 172 sa nachádza lekárska správa MUDr. R. zo dňa 6.6.2003 v súvislosti so skutkom pod bodom 2, podľa ktorej 5.6.2003 bola M. B., nar. 11.5. 1986 ošetrovaná pre hroziaci potrat v 8 týždni gravidity,

pacientka subjektívne uviedla, že druh s ktorým žije ju po vyhlásení, že ide domov k rodičom napadol a kopol do podbruška. Na hospitalizáciu bola prijatá dňa 5.6.2003 o 11:50 hodine.

Na čl. 179-182 sa nachádza znalecký posudok znalca MUDr. M., Csc., zo záverov ktorého vyplýva, že nie jej možné jednoznačne posúdiť priamu ujmu v súvislosti s inzultáciou, nakoľko v opise vyšetrenie z 5.6.2003 nie je záznam nálezu vonkajších poranení v zmysle odrenín, podliatin v oblasti vonkajšieho genitálu. Na otázku posúdenia zdravotných následkov poškodenej, ktoré by mohli byť vyvolané usmrtením plodu, znalec uviedol, že úder do podbruška v tehotnosti môže spôsobiť vážne komplikácie v zmysle vyvolania kontrakcií, odlúčenia placenty s následným krvácaním a zadusením plodu, ale skôr vo vyšších mesiacoch gestácie keď rastom maternice je zmenšený priestor na zmiernenie nárazu. Podľa znalca ak skutočne k inzultácii došlo, je to nebezpečný precedens, bolo to cielené, za účelom poškodenia gravidity a v každom prípade hrozilo nebezpečenstvo pre plod a priebeh gestácie.

Znalec MUDr. M., Csc. pri výsluchu 30.9.2003 uviedol, že teoreticky pri údere do oblasti podbruška v gravidite mohlo dôjsť k odlúčeniu placenty a následným krvácaním a usmrtením plodu, vzhľadom na to, že u poškodenej išlo o graviditu v 7 týždni a riziko odlúčenia placenty je nižšie ako v neskorších štádiách tehotnosti.

Na čl. 188 sa nachádza záznam NSP Handlová, príjmovej ambulancii, chirurgického oddelenia zo dňa 12.4.2003, kde bol ošetrený poškodený G. B., subjektívne uviedol, že asi o 20:00 hodine ho napadol obžalovaný, ktorý ho zhodil na zem a kopal ho do hlavy, údajne mu vybil dva zuby, v bezvedomí nebol. Lekár konštatoval odierky a suffúzie v pravej frontálnej oblasti v oblasti nosa.

Na čl. 189 sa nachádza správa z neurologického vyšetrenia poškodeného G. B. u MUDr. U. dňa 14.4.2003, pacient subjektívne uviedol, že 12.4.2002 večer bol napadnutý obžalovaným, tento ho udieral do hlavy, bol aj v bezvedomí.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza, č. 3T 78/2006 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 16.4.2008 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z., prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. obžalovanému bola uložená povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenému X..

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku pod bodom 1, čím naplnil všetky zákonné znaky trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1960 Zb., tiež bolo preukázané, že sa dopustil skutku pod bodom 2 tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a zároveň jeho konanie v súvislosti so skutkami pod bodom 1, 2 tohto rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky pokračovacieho trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. Zároveň však podľa názoru súdu vykonaným dokazovaním v súvislosti so skutkom pod bodom 3 nebolo dokázané, že skutok pod bodom 3 sa stal, preto podľa § 226 písm. a) Tr. poriadku bol obžalovaný zo spáchania skutku pod bodom 3 oslobodený. Pokiaľ sa týka skutku pod bodom 1, aj keď obžalovaný spáchanie tohto skutku popiera, pričom alibi mu potvrdzujú viacerí svedkovia, väčšinou jeho príbuzní, zo spáchania tejto trestnej činnosti je podľa názoru súdu usvedčovaný výpoveďami poškodeného G. B., C. B., výpoveďami svedkyne G. v prípravnom konaní, ktorá síce na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď, avšak v prípravnom konaní obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovala. Z prevedeného dokazovania je zrejmé, že prvý konflikt medzi obžalovaným a poškodeným G. B. bol už odpoľudnia asi okolo 15:00 hodiny pri zastávke MHD, tento však nie je predmetom podanej obžaloby a konflikt medzi oboma pokračoval aj vo večerných hodinách asi okolo 18:00 hodiny, keď vzhľadom na nedobý zdravotný stav išiel poškodený G. B. spolu s matkou, poškodenou C. B. a družkou (v tej dobe) G. na ošetrovanie, pri tomto ho fyzicky napadol obžalovaný, viackrát ho kopol nohou do rôznych častí tela, pričom na neho kričal, že ho zabije. Tieto skutočnosti okrem výpovedí týchto svedkov sú nepriamo preukázané aj lekáorskými potvrdeniami o vyšetrení poškodeného G. B. v nasledujúcich dňoch. Pokiaľ sa týka ďalších svedeckých výpovedí, svedkov ktorí mali byť prítomní pri konflikte medzi

obžalovaným a poškodeným G. B., jedná sa o ako už bolo konštatované vyššie, väčšinou o príbuzných a kamarátov obžalovaného, súd považuje tieto výpovede svedkov za účelové, vedené snahou zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti. Tieto výpovede sú často v rozpore s tvrdeniami obžalovaného ohľadne času konfliktu a tiež aj ohľadne priebehu konfliktu a často krátko sú tieto výpovede navzájom v rozpore. Tiež treba poukázať na tú skutočnosť, že zo spáchania skutku pod bodom 1 je obžalovaný usvedčovaný aj vykonanými konfrontáciami v prípravnom konaní s poškodeným G. B., poškodenou C. B. a tiež aj svedkyňou G., ktorá pri konfrontácii s obžalovaným dňa 7.6.2004 (čl. 266-267) obžalovaného zo spáchania skutku pod bodom 1 usvedčila. Všetky vyššie uvedené skutočnosti a úvahy viedli súd k tomu, že uznal obžalovaného za vinného zo žalovanej trestnej činnosti v súvislosti so skutkom pod bodom 1. Zo spáchania skutku pod bodom 2 tohto rozsudku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej B. mladšej v prípravnom konaní zo dňa 12.6.2003, t. j. 7 dní po skutku, kedy obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti jednoznačne usvedčila. Je pravda, že pri výpovedi v prípravnom konaní 8.10.2003 poškodená B. mladšia zmenila svoju výpoveď, kde uviedla, že obžalovaný ju nekopol, len jej dal facky a neskôr aj v konaní pred súdom už tvrdila, že obžalovaný ju vôbec fyzicky nenapadol, problémy, bolesti v oblasti podbruška kvôli ktorým bola na ošetrovaní 5.6.2003 asi o 11:50 hodine v Nemocnici v Handlovej mala potom, čo ju udrel lakťom do brucha otec Y. B.. Súd považuje tieto výpovede poškodenej B. mladšej za účelové, vedené snahou zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti. Ako uviedla v konaní pred súdom pri výpovedi, žije s obžalovaným, má s ním dve deti. Jej vysvetlenie zmeny výpovedí v priebehu prípravného konania a konania pred súdom v tom smere, že k výpovedi proti obžalovanému ju nútili rodičia M. B. staršia a otec, Y. B., je podľa názoru súdu účelová a nevierohodná. Tiež treba uviesť, že okrem výpovede poškodenej B. mladšej z prípravného konania zo dňa 12.6.2003 obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti priamo usvedčuje svedok H. V., ktorý tak ako v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti priamo usvedčil, z jeho výpovede vyplýva, že videl časť fyzického útoku obžalovaného na poškodenú B. mladšiu dňa 5.6.2003 asi o 11:00 hodine na T. námestí v Handlovej. Výpovede svedka H. V. v prípravnom konaní aj v konaní pred súdom považuje súd za vierohodné, v tomto prípade sa jedná o svedka, ktorý nie je v príbuzenskom pomere voči obžalovanému, ani v príbuzenskom vzťahu voči poškodenej strane. Okrem týchto výpovedí zo spáchania skutku pod bodom 2 tohto rozsudku je obžalovaný nepriamo usvedčovaný výpoveďami svedkov Y. B., M. B. staršej, U. B., ktorí potvrdili, že bezprostredne po skutku im poškodená M. B. mladšia uviedla, že ju fyzicky napadol obžalovaný. Zo spáchania trestnej činnosti pod bodom 2 je obžalovaný usvedčovaný aj výsluchom svedka MUDr. R. na hlavnom pojednávaní, výsluchom znalca MUDr. M., Csc. na hlavnom pojednávaní, oboznamovanými závermi znaleckého posudku MUDr. M., Csc. z prípravného konania, aj obsahom ďalších listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že poškodená B. mladšia dňa 5.6.2003 bezprostredne po skutku, ktorý sa stal o 11:00 hodine vyhľadala v súvislosti so zdravotnými problémami ošetrovanie v zdravotníckom zariadení. Vykonaným dokazovaním v súvislosti so skutkom pod bodom 2 je tiež preukázané, že konanie obžalovaného vykazovalo znaky pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 Tr. zákona, pretože sa dopustil konania, ktoré bolo nebezpečné pre spoločnosť, toto bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a dopustil sa ho v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo. Tento právny záver možno ustáliť z výsledkov znaleckého dokazovania aj z ďalších vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný kopol poškodenú B. mladšiu, ktorá bola v 7 týždni gravidity do podbruška, čím mohlo dôjsť k usmrteniu plodu. Pokiaľ sa týka skutku pod bodom 3 rozsudku, vykonaným dokazovaním sa nepodarilo súdu preukázať, či sa vôbec stal skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Nebolo preukázané, že by obžalovaný spolu s L. D. spoločne vylákal od svedka G. nemeckého vlčiaka, ktorý mu načas zveril poškodený U., s tým, že poškodený U. im dal na to súhlas. Výpovede obžalovaného, svedkov L. D., G., poškodeného U. sú oproti prípravnému konaniu rozdielne, rozdielne sú aj navzájom a tieto výpovede sú rozdielne aj vo vzťahu k výpoveďami mestských policajtov R., G., G. a G. na hlavnom pojednávaní. Rozpory v týchto výpoveďach oproti prípravnému konaniu sa súdu nepodarilo odstrániť, ani prečítaním pôvodných svedeckých výpovedí z prípravného konania. Nebolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že svedok G. ponúkal jemu aj L. D. predmetného psa, nemeckého ovčiaka. Túto skutočnosť potvrdil aj poškodený U. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní, ktorý sa dozvedel po návrate z nemocnice, že mal svedok G. kadekomu túto suku ponúkať, tiež poškodený U. pripustil, že ho nejakí Rómovia v nemocnici hľadali, avšak nevedel presne povedať, či pred návštevou G. v nemocnici, ktorý mu povedal, že prišli za ním cigáni, to boli títo Rómovia ktorí za ním boli. Vzhľadom na všetky horeuvedené skutočnosti a na rozporné výpovede svedkov v súvislosti so skutkom pod bodom 3 tohto rozsudku, súd aj v zmysle procesnej zásady „in dubio proreo“ podľa § 226 písm. a) Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. 36T 4/2012, bol mu uložený nepodmienečný trest na 1 rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý teraz vykonáva, ešte predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 2T 1/2012 zo dňa 18.1.2012 k podmienečnému trestu a ešte predtým vyššie konštatovaným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T 78/2006 zo 16.4.2008 k trestu odňatia slobody 2 roky a 6 mesiacov s probačným dohľadom, podmienečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 23 a § 31 a tiež aj ustanovením § 35 ods. 3 Tr. zákona a keďže trestná činnosť pod bodom 1 a 2 tohto rozsudku bola spáchaná skôr ako vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 78/2006 zo dňa 16.4.2008 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, pričom pre výkon trestu ho zaradil do II. NVS, keďže pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest považuje súd za primeraný, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti. Súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 3T 78/2006 zo 16.4.2008, právoplatný dňa 3.5.2008, nakoľko ukladal vo veci súhrnný trest.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 8 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.